

mere Betænkelse derved for de andre Baahens Bedkommende. Det forekommer mig nemlig, at, naar de Menneſker, der paa deres Uddannelse anvende en lang Tid, der meget let kan løbe op til 10—11 Aar, ikke kunne komme nogenlunde hurtigt frem i de specielle Baaben, men ſkulle avancere med deres Kammerater, der ikke have naaet det Maal af Kundſkaber, ſom egentlig hører hjemme i diſſe Baaben, ſaa er der ikke megen Opfordring for dem til at ſøge at erhverve ſig et ſaadant høiere Maal af Kundſkaber, og det forekommer mig derfor, at der er Grund til at ønske, at der idetmindſte for en vis Deel gives Leilighed til, at det Maal af Flid og Dygtighed, ſom diſſe Menneſker virkelig ere i Beſiddelse af, kan have et Fortrin, ſaa at diſſe Mænd maaffee kunne komme lidt hurtigere frem. Paa de høiere Stadier burde Avancementet da maaffee gaae over til udelukkende at være Valgavancement; det troer jeg maatte anſees for et Gode. Jeg troer, at der vil være mangen en Mand, der maa anſees for en særdeles dygtig Compagnichef, men ſom alligevel ikke er ſkiftet til at commandere en større Afdeling. At det kan være haardt for den Paagældende, at han ikke avancerer, er ganſke viſt; men paa den anden Side troer jeg, at Armeen vil være tjent med, at der idetmindſte ved enkelte Leiligheder kan komme yngre Folk ind i de høiere Poſter, og, naar den Mand, der ſtaaer for Tour til at rykke op til at commandere en større Afdeling, virkelig er i Beſiddelse af den Dygtighed, der udfordres til at beklæde en ſaadan Poſt, er jeg overbevist om, at han heller ikke vil blive ſprungen forbi. Der er derimod i det andet Thing ſteet en Forandring, ſom jeg meget maa beklage, den nemlig, at Aldersgrændſen er falden bort. Jeg anſeer dette for at være til ſtor Skade for Armeen, idet man gennem Aldersgrændſen havde det eneste Middell til at ſikre den en jævn Afgang og en jævn Tilgang af Officere. I tidligere Tid var der altid Udſigt til, at enkelte af Officeerſcorpſet kunde komme ind i andre Livſtillinger, idet der var aabnet dem Afgang til forſkjellige civile Embeder; men nu er denne Afgang aldeles afftaaren for dem, og der er alſaa nu ikke Andet tilbage for Officeren end at tjene, indtil han enten bliver ſaa

ſvag, at han ikke kan mere, eller til Vorherre tager ham. Paa denne Maade troer jeg, at Avancementet meget ſnart vil ſtoppe. Vil nu Krigsminiſteren Tid efter anden forlange, at nogle af de ældſte Officere ſkulle gaae af for at ſkaffe lidt Luſt, ſaa vil dette fra den anden Side møde en betydelig Modſtand, fordi det vil koſte for Meget, og, opnaaer da Miniſteren ikke, hvad han ønsker, vil der fra Officernes Side høres Klager over, at man bliver ſtaaende ſtille. Saa vil der endelig engang komme en ſtor Reduction, der bøder paa Dundet for Dieblicket; men efter ſaa Mars Forløb har man den ſamme Hiſtorie igjen. Jeg troer derfor, at det vil være langt heldigere for det Hele, om Aldersgrændſen bibeholdes. Det kan være ſorgeligt og tungt nok for den enkelte dygtige Mand, der endnu kunde komme til at gjøre Nytte, at ſkulle gaae af, fordi han er kommen til en vis Alder, men der vil da paa den anden Side være dygtige Folk længere nede, ſom komme til at gjøre Gavn.

Endnu ſkal jeg kun tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det vil blive hilſet med Glæde, naar denne Plan gaaer igjennem; thi Armeen trænger i høi Grad til at faae noget Faſt at bygge paa. Vi have i de ſidſte 15 Aar ikke haft noget Sikker at ſtøtte os til. Snart hed det, at den og den Plan gjaldt, ſnart at den ikke gjaldt; ſnart have vi faaet Folk, ſom have modtaget 6 Ugers Uddannelse, ſnart Nogle, ſom have modtaget 3 Maaneders Uddannelse, ſnart Nogle, ſom have ligget længer inde o. ſ. v., ſaa at man tilſidſt ikke har vidſt, hvormange Folk man havde, ſom vare nogenlunde uddannede. Jeg troer, at vi i ſidſte Krig have haft de ſorgeligſte Exempler paa det Uheldige ved et ſaadant Forhold. Jeg troer ikke at være for ſtræng, naar jeg ſiger, at man tilſidſt troede, at, naar man blot ſtaf en Mand i en Mundering, havde man en Soldat. Det var Synd mod Armeen og Synd mod Nationen. Det var imidlertid ikke alene med Henſyn til de Meniges Claſſe, at man gif ſaaledes frem, men ogſaa med Henſyn til Officeerſclaſſen, for hvis Bedkommende man ogſaa troede, at Munderingen gjorde Manden, og mange af de Bebreidſer, der ere ſaldne paa os, ere en Følge af dette Princip.